

PHÒNG GIÁO DỤC & ĐÀO TẠO THÀNH PHỐ SƠN LA

ĐỀ CHÍNH THỨC

(Đề gồm 02 trang)

ĐỀ KIỂM TRA, ĐÁNH GIÁ CUỐI KỲ II

Môn: Ngữ văn lớp 9 – Năm học 2020 - 2021

Thời gian: 90 phút (không kể thời gian giao đề)

I. Đọc - hiểu: (4,0 điểm)

Đọc đoạn trích sau và thực hiện các yêu cầu:

Tiếng vọng rừng sâu

Có một cậu bé ngộ nghịch thường bị mẹ khiển trách. Ngày nọ giận mẹ, cậu chạy đến một thung lũng cạnh khu rừng rậm. Lấy hết sức mình, cậu hét lớn "Tôi ghét người". Từ khu rừng có tiếng vọng lại "Tôi ghét người". Cậu hoảng hốt quay về sà vào lòng mẹ khóc nức nở. Cậu không sao hiểu được từ trong khu rừng lại có người ghét cậu.

Người mẹ nắm tay con, đưa trở lại khu rừng. Bà nói: "Giờ thì con hãy hét thật to: Tôi yêu người". lạ lùng thay, cậu vừa dứt tiếng thì có tiếng vọng lại: "Tôi yêu người". Lúc đó, người mẹ mới giải thích cho con hiểu: "Con ơi, đó là định luật trong cuộc sống của chúng ta. Con cho điều gì, con sẽ nhận điều đó. Ai gieo gió thì gặt bão. Nếu con thù ghét người thì người cũng thù ghét con. Nếu con yêu thương người thì người cũng yêu thương con".

(Theo *Quả tặng cuộc sống*, Nxb Trẻ, 2004)

Câu 1 (0,5 điểm): Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích.

Câu 2 (0,5 điểm): Chỉ ra và gọi tên thành phần biệt lập trong câu sau: "Con ơi, đó là định luật trong cuộc sống của chúng ta".

Câu 3 (0,5 điểm): Trong đoạn trích, tại sao cậu bé lại hoảng hốt, sà vào lòng mẹ khóc nức nở?

Câu 4 (0,5 điểm): Theo em, người mẹ nắm tay cậu bé đưa trở lại khu rừng với mục đích gì?

Câu 5 (1,0 điểm): Từ lời của người mẹ nói với con "Con cho điều gì, con sẽ nhận điều đó. Ai gieo gió thì gặt bão. Nếu con thù ghét người thì người cũng thù ghét con. Nếu con yêu thương người thì người cũng yêu thương con" giúp em hiểu như thế nào về quy luật cho và nhận trong cuộc sống?

Câu 6 (1,0 điểm): Thông qua nội dung đoạn trích trên, hãy nêu cảm nhận của em về ý nghĩa của tình yêu thương với cuộc sống con người. (trả lời trong khoảng 3 đến 5 câu)

II. Làm văn: (6,0 điểm)

Em hãy phân tích đoạn thơ sau trong bài thơ *Viếng lăng Bác* của nhà thơ Viễn Phương:

*Ngày ngày mặt trời đi qua trên lăng
Thấy một mặt trời trong lăng rất đỏ
Ngày ngày dòng người đi trong thương nhớ
Kết tràng hoa dâng bảy mươi chín mùa xuân...*

*Bác nằm trong giấc ngủ bình yên
Giữa một vầng trăng sáng dịu hiền
Vẫn biết trời xanh là mãi mãi
Mà sao nghe nhói ở trong tim!*

(Trích *Ngữ văn 9, tập hai*, Nxb Giáo dục Việt Nam, 2010, tr.58)

Hết